

நா.காமராசன் கறுப்பு மலர்கள் கவிதையில் கருத்து வளம்

செல்வி ரா.ஜெயபதி

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ் உயராய்வுத் துறை,

விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல்

மகளிர் கல்லூரி(தன்னாட்சி),

எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு,

நாமக்கல்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் யாப்பு மரபில் சங்ககாலத்தில் ஆசிரியப்பாவும், நீதியிலக்கிய காலத்தில் வெண்பாவும், காப்பியக்காலத்தில் விருத்தப்பாவும் கோலோச்சியது. ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்று யாப்பு அடிப்படையில் பாடிவந்த மரபை உடைத்து எந்த யாப்பு வகையும், இலக்கணமும் இன்றி எழுதப்படுவதே புதுக்கவிதைகள் ஆகும்.

புதுக்கவிதையில் பல்வேறு வகையான கருத்தாக்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மரபு வழிச் செய்திகளாகிய நிலையாமை, பக்தி, இயற்கை, பேதம், வருணனை, சாதி, பெண் அவமதிப்பு, தனிமனிதத் தகுதி ஆகியவை இலக்கியத்தில் மரபுக் கருத்துகளாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன. தற்காலத்தில் நாட்டுப்பற்று, மொழியுணர்வு, சுதந்திரம், பகுத்தறிவு, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், பொதுவுடைமை போன்ற புதிய கருத்துக்களைப் புதுக்கவிதையில் காண முடிகின்றது. கருத்து என்பது கவிதை மாளிகையின் அடிக்கல், அது சிறக்காமல் கலைப் படைப்பு சிறப்பதில்லை. கருத்தாழம் சிறக்காமல் கலைப் படைப்பு சிறப்பதில்லை. கருத்தாழம் படைக்கக் கவிஞன் சமூகத்தைக் கற்க வேண்டும். அத்தகைய சிறந்த கருத்துவளமிக்க கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார் நா.காமராசன் அவர்கள்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பல்வேறுபட்ட பாடுபொருள்கள் காலம்தோறும் தோன்றி வந்துள்ளன. சங்ககாலத்தில் காதல், வீரம் என்ற பாடுபொருளையும், நீதியிலக்கியத்தில் அறம் மட்டும் பாடுபொருளாகவும், பக்தியிலக்கியத்தில் இறையுணர்வையும், காப்பியக்காலத்தில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறு என்ற பாடுபொருள்களும், சிற்றிலக்கியக் காலத்தில் தனிப்பட்ட ஒருவர் வாழ்வியல் பற்றியும்

பாடுபொருளாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் அனைத்துத் துறைகளும் பாடுபொருளாக வைத்துப் பாடப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தில் அன்றாட வாழ்வில் நாம் காணும் பல்வேறு அவலங்களைக் கவிஞனும் காண நேரிடுகிறது. தான் கண்ட சமுதாய அவலங்களைத் தன் கவிதைகள் மூலம் பதிவு செய்து வெளிப்படுத்தி மக்களை விழிப்படையச் செய்யும் பெரும் பொறுப்பு கவிஞனுக்கு உண்டு.

நா. காமராசன்

நா. காமராசன் அவர்கள் தேனி மாவட்டம் போடிநாயக்கனூரைச் சேர்ந்தவர். அவ்வூரைச் சேர்ந்த பழங்கவிஞர் காண்முகமது என்பவரிடம் கவிதை இலக்கணத்தைக் கற்றவர். கல்லூரியில் தமிழ் பணியாற்றியிருக்கிறார். இளமையில் திராவிட இயக்கத்தின் தனித் தமிழ்நாடு கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் தீவிரமாகப் பங்குகொண்டார். அதற்காகச் சிறைக்கும் சென்றிருக்கிறார். சிறையில் அவர் கால்விலங்கு பூட்டப்பட்ட நிலையில் தண்டனை அனுபவித்தார். தாமரை, முரசொலி, மன்றம், காஞ்சி, காதல், சுரதா, தீபம் ஆகிய பத்திரிகைகளில் அவர் கவிதைகள் எழுதி வெளியிட்டார். தம் இலக்கியத் தாய்விடு என்று தாமரை இதழைக் குறிப்பிடுகிறார்.

எழுத்து இதழில் கவிதை எழுதியவர்கள் புதுக்கவிதையின் உள்ளடக்கத்தோடு தடுமாறிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் நா. காமராசன் மரபுக் கவிதையைப் போன்றே சந்தச் சொற்றொடர்களில் புதுப் பதச் சேர்க்கைகளைத் தம் கவிதைகளில் பயன்படுத்தினார். அந்த உருவம் அப்போதைய காலக்கட்டத்தில் மிகவும் புதிதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அப்போதைய காலத்திற்கேற்ற புதுமைகளை அவர் செய்ததால் நா. காமராசனின் கவிதைகள் பெரும் புகழைப் பெற்றன. ஒரு வகையில் அவர் வானம்பாடிகளுக்கே முன்மாதிரியாக இருந்திருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. நம் சமுதாயத்தில் மக்களின் இயல்பான வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் வகையில் பல்வேறு நிகழ்வுகள் அரங்கேறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

கவிதை என்பது கருத்து, மொழி, நடை என மூன்று பரிமாணங்களைக் கொண்டது. அத்தகைய பரிமாணங்களோடு காணப்படும் நா.காமராசன் கவிதைகளில் புதிய கருத்தாக்கங்கள், சமூகப் பதிவுகள், தலித்தியம் ஆகிய நடப்பியல் செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், பெண்ணியம், காந்தியம், தமிழியம், தேசியம் போன்ற

கருத்தியல் வளங்களும் காணப்படுகின்றன. நாகாமராசன் கவிதைகளில் பரவியும் விரவியும் காணப்படும் கருத்து வளத்தை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

இலக்கியத்தில் கருத்து

இலக்கியத்தில் கருத்து என்பது புலனுணர்வு அல்லது உணர்வாற்றல், பொருள், சாராம்சம், எண்ணம் எனும் பல பொருள்களைக் கொண்டது. கருத்து என்பது உள்ளடக்கம் எனலாம். உள்ளடக்கமாகிய கருத்து இல்லாத இலக்கியமே இல்லை. ஆனால் இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம், மனிதன், மனித உறவுகள், சமுதாயத்தின் தோற்றம் ஆகியவற்றை எதார்த்த நிலையில் காட்டுவதில்லை. அது உணர்வு, உணர்ச்சி, கற்பனை, உத்தி ஆகிய நான்கு கூறுகளின் தொடர்போடு வெளிப்படுகிறது. அத்தகைய கருத்தை நாகாமராசன் தம் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

சமூகப் பதிவுகள்

சமூகவியல் நோக்கில் வேறு கவிதைகளைப் படைத்தும் காட்டியுள்ளார் நாகாமராசன். வறுமை, தன்னம்பிக்கை, சமூக அவலம், அரசியல் நிலை, சாதியம் ஆகியவற்றைத் தமது கவிதைகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

வறுமை

சமுதாயத்தில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை உலகுக்கு உணர்த்தும் பணி உன்னதமானது. அதனைச் செய்யாதவன் நல்ல கவிஞனில்லை. வாழ்கின்ற காலத்தில் உண்டாகும் மாற்றங்களை இயற்றும் கவிஞனே காலத்தை வென்ற கவியாகின்றான். நாட்டின் வறுமை நிலை மாற வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கம் கொண்ட கவிஞன், நிலாச்சோறு என்ற கவிதையில்

“பூமியாத்தாள் மடியுண்டு

புழுதிப்பொன் விரிப்புண்டு.

புழுதிப் பொன் விரிப்புக்குப்

புத்திரனாய் வந்தவன் நான்.

பூகம்பம் முத்தமழை

புயல் எனக்குத் தாலாட்டு

தண்ணீரே தாய்ப்பாலாம்

கண்ணீர் என் புன்னகையாம்!

பசி எனக்கு விளையாட்டு

பருவங்கள் மாற்றுடைகள்.

இடுகாடே மண்குடிசை

இறப்பெனதுநித்திரையாம்"; (கறுப்பு மலர்கள்,ப.16)

அமாவாசைக்கு முதல் நாள் இரவில் ஒரு பிச்சைக்காரனின் கண்ணீர்க் கதையைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

“நாளையக்கோ அமாவாசை

நரைத்த நிலாக்கல்லறைநாள்

நரைத்த நிலாக் கல்லறைக்குள்

நான் தூங்க வருகின்றேன்.

துண்டுநிலா சோறாக.

துளிவிண்மீன் கறியாக

கண்டுபிடிநோய் கொண்டேன்!

காலந்தேர் என்றுவரும்?” (கறுப்பு மலர்கள், ப.17)

என்ற கவிதையில் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தும் நாட்டின் நிலை மாறவில்லை என வறுமை நிலை குறித்துச் சாடியுள்ளார்.

சமூக அவலம்

நம்நாட்டு சமுதாய வாழ்க்கையில் மேலை நாட்டுக் கலாச்சாரங்களின் தாக்கம் நம்மிடையே பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இம்மாற்றம் மனிதச் சமுதாயத்தைப் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு இட்டுச் செல்லுதல் கண்டுகூடு. ‘அலிகள்’ எனச் சமுதாயத்தில் ஓரம் கட்டப்பட்டவர்கள். பின் அரவாணிகள் என்றும், இன்று திருநங்கைகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களை நா.காமராசன் அவர்கள் காகிதப் பூக்கள் என்கிறார். அவர்களைப் பற்றி எழுதிய உருவகக் கவிதை,

“சந்திப்பிழை போன்ற

சந்திப்பிழை நாங்கள்

காலத்தின் பேரேட்டைக்

கடவுள் திருத்தட்டும்

தலைமீது பூவைப்போம்

தாரணியோர் கல்லறையில்

பூவைத்தல் முறைதானே?

பூத்த உயிர்க் கல்லறைகள் நாங்கள்!

தாய்ப்பெண்ணோமுல்லைப்பூ

தனிமலடி தாழம்பூ

வாய்ப்பந்தல் போடுகின்ற நாங்கள்

காகிதப் பூக்கள்” (கறுப்பு மலர்கள், ப.15)

திருநங்கைகள் பற்றிய உருவகக் கவிதை. இதில் காலம் என்ற மழைத்தூறலில் களையாகப் பிறப்பெடுத்துள்ளோம். தாய்ப்பாலின் சரித்திரத்தில் சதுராடும் புதிராக ஆனோம். விதை வளர்த்த முள்ளாக ஆனோம். சுடர் விளக்கின் இருளாக ஆனோம். சதை வளர்க்கும் பிணங்கள் நாங்கள். சாவின் சிரிப்புகள் ஆனோம். ஊமை பாட்டிசைக்க, கையில்லா முடவன் அதை எழுதிவைக்க, முழுக்குருடர் அதனைப் படிப்பதால் என்ன பயன் விளையும்? அப்படிப்பட்ட பயனற்ற வாழ்வு எங்களுடையது.

நாங்கள் சந்திப்பிழை போன்ற சந்ததிப் பிழைகள். காலமென்னும் ஏட்டில் நிகழ்ந்துவிட்ட பிழைகள். எங்கள் வாழ்வு பிழையுள்ள, பொருளற்ற வாழ்வு. நாங்கள் பூச்சூடினால் கல்லறைக்குப் பூ வைத்ததுபோல் இருக்கும். பூச்சூடி உலவினாலும் கூட, நாங்கள் பூத்த கல்லறை போன்று உயிரற்ற சடலத்தின் மீது பூ வைத்தது போல இருக்கும்.

எங்களைப் பெற்றெடுத்த தாய்மார்கள், தாய்மை மணப்பதனால் மணம் வீசும் முல்லைப்பூ போன்றவர்கள். தனிமலடியாக விளங்கும் ஒவ்வொருவரும் தாழம்பூ போன்றவர்கள். வாய்ப்பேச்சால் வக்கணையாகப் பேசும் நாங்களோ மணம் சிறிதும் அற்ற காகிதப்பூக்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் அரசு திருநங்கைகளை மூன்றாம் பாலினமாக அங்கிகரித்துள்ளது. திருநங்கை என்ற அழகான பெயர் சூட்டியுள்ளது. சமுதாயத்திலும் மக்களிடையே இவர்களுக்கு அங்கிகாரம் கிடைத்துவருகிறது. ஆயினும், நா.காமராசனின் இக்கவிதை அவர்களது மனக்குமுறலை அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

பெண்ணியம்

நா.காமராசன் தம் கவிதைகளில் எண்ணிலடங்காக் கருப்பொருட்களைக் கையாண்டிருந்தாலும், பெண்மையைச் சரியான புரிதலோடு விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பெண்ணியச் சிந்தனைகளைப் பல பரிமாணங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆணைப் போலவே பெண்ணும் தன் எண்ணங்களுக்கும் விருப்பங்களுக்கும் ஏற்பச் சுதந்திரமாக வாழும் வாழ்வியல் முறையே பெண்ணியம். பெண்களின் உரிமையை வற்புறுத்தும் ஓர் இயக்கம் - பெண்ணியம் என்பர். “பெண்களைப் புருசனுக்கு நல்ல பண்டமாக மாத்திரம் ஆக்காமல், மனிதச் சமுதாயத்திற்குத் தொண்டாற்றவும், கீர்த்தி புகழ் பெறும் பெண்மணியாக்கவும் வேண்டும். பெண்ணும் தன்னைப் பெண்ணினல் என்று கருத இடமும், எண்ணமும் உண்டாகும்படியாக நடக்கவே கூடாது. நமக்கும் ஆணுக்கும் ஏன் பேதம், ஏன் நிபந்தனை, உயர்வு தாழ்வு ஏன் என்ற எண்ணம் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் எழு வேண்டும். ஏன் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால் நம் பெண்கள் வெறும் போகப் போருள் ஆக்கப்படக் கூடாது. அவர்கள் புது உலகத்தைச் சித்தரிக்க வேண்டும் என்று பெரியார் எழுதுகிறார்.”(ஈ.வேரா.,1990)

இத்தகைய பெண்ணியத்தை நா.காமராசன் வலியுறுத்துகிறார். நா.காமராசன் அவர்கள் சபதம் என்ற கவிதையில்,

“சபதம் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் - நான்

சாவை ஏற்று கொள்கின்றேன்

சமஉடைமைப் பூக்களின் - மண்

சாரமாகச் செல்கிறேன்” (கறுப்பு மலர்கள்,ப.21)

என்ற கவிதையில் பெண்ணின் சம உரிமை பற்றி பதிவு செய்துள்ளார்.

விலை மகளிர்

பெண்களின் பல்வேறு நிலைகளைப் பாடிய கவிஞர்கள் விபச்சாரத் தொழில் புரியும் விலை மகளிரைப் பற்றியும் பாடியுள்ளனர். எந்த ஒரு பெண்ணுப் விலை மகளிராகப் பணியாற்ற மனம் விரும்பி இப்பணியை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. சங்க இலக்கியங்களில் கூடப் பரத்தையரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சங்ககாலப் புலவர்கள் தொல்காப்பியர் பரத்தையரைக் காமக்கிழத்தியர் என்றும், வள்ளுவர் பெருமகனார் வரைவின் மகளிர் என்றும் குறிப்பிடுவார். இவ்வாறான பரத்தமைத்

தொழில் நடைபெறக் காரணம் பெரும்பாலும் ஏழ்மையின் கொடுமையே ஆகும். “பெண்களைப் போகப் பொருளாகவே வைத்திருக்கும் கொடுமை இச்சமுதாயத்தில் மண்டிக்கிடக்கிறது” (தமிழ்க்குடிமகன், 1986) என மு.கத்தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இதைப் போலவே பெண்கள் எவ்வாறு பெண்கள் ஆண்களின் போகப் பொருளாக நடத்தப்படுகின்றார்கள் என்று நா.காமராசன் தம் கவிதைகளில் குறிப்பிடுகின்றார். விலை மகளிர் என்ற கவிதையில்,

“பாற்கடல் அமுதத்தைத் தேவர்கள் சுவைத்து

விட்டதால்தான்

எங்கள் இதழ் அமுதத்தை அரக்கர்களுக்கு

வழங்குகிறோம்.

எங்களுடைய நீதிமன்றத்தில்தான்

ஒழுக்கம் தண்டிக்கப்படுகிறது.

நாங்கள் நிர்வாணத்தை விற்பனை செய்கிறோம்

ஆடை வாங்குவதற்காக.” (கறுப்பு மலர்கள், ப.85)

என்று விலை மகளிரின் துன்பத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மது

மதுவினால் ஏற்படும் தீமையைச் சுட்டிக் காட்டி என்றும் அது இந்தியாவில் தொடரும் என்று குடி.காரன் என்ற கவிதையில் வருந்திப் பாடுகிறார்.

“இந்தியாவில்

கங்கை வற்றிப் போனாலும்

மதுவெள்ளம் பாய்ந்து கொண்டிதான் இருக்கும்.” (கறுப்பு மலர்கள், ப.34)

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்

சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கைச் சூழலும் பல்வேறு எதிர்பார்ப்புகள் நிறைந்ததாகவே அமைந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் பல்வேறு சூழ்நிலைகள் அவனது வாழ்க்கைப் போக்கை மாற்றும் காரணிகளாகிவிடுகின்றன. இத்தகைய மாற்றங்களுக்குப் பெரும்பாலும் சமூக அவலங்களே முதன்மைக் காரணமாக அமைந்துவிடுகின்றன.

சமுதாயத்தில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை உலகுக்கு உணர்த்தும் பணி உன்னதமானது. அதனைச் செய்யாதவன் நல்ல கவிஞனில்லை. வாழ்கின்ற காலத்தில் உண்டாகும் மாற்றங்களை இயற்றும் கவிஞனே காலத்தை வென்ற கவியாகின்றான். நாட்டின் வறுமை நிலை மாற வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கம் கொண்ட கவிஞன்.

நம் நாட்டில் நிலவும் தலையாய பிரச்சனைகள் பலவற்றில் முன்னணியில் இருப்பது இளைய சமுதாயத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் திறமைகள் பலவற்றைப் பெற்றிருந்தும் தகுந்த வேலைவாய்ப்பைப் பெறமுடியாத நிலையில் ஆதரவின்றி அநாதைகளாக உள்ளனர். இதனை, அனாதைகள் என்ற கவிதையில்,

“அனாதைகளே உங்கள் பாடகன் பாடுகிறான்

அரை வெண்ணிலவின் மீன்களின் ஒளியில்

ஆயிரம் நுரைமலர் ஆற்றங் கரையில்

ஆவியின் நாக்கில் மொளனத்தின் குரலில்

அவன் பாடுகிறான்!

அனாதைகளே, உங்கள் பாடகன் பாடுகிறான்!

சூனியம் ஏந்திய தீபங்களே!

சூரியன் தூங்கிய துருவங்களே!

ஊமையன் பாடிய பாடல்களே

உயிர்நிழல் இல்லாக் கோடைகளே

உறவெனும் பூமியின் தூசுகளே

ஆவியின் நாக்கில் மொளனத்தின் குரலில்

அவன் பாடுகிறான்!

அனாதைகளே, உங்கள் பாடகன் பாடுகிறான்!” (கறுப்பு மலர்கள், ப.23)

அநாதைகளாக வாழ்பவர்கள் மனம் நொந்து இறுதியில் பிச்சையெடுக்கின்றனர் என்பதைப் பிச்சைக்காரி என்ற கவிதையில்,

“இரவுசுட விடியலில் மன்னிக்கப்படுகிறது

இன்றும் நாங்கள் மன்னிக்கப்படவில்லை.

கால்நடைகள்

கட்டுத்தறிகளை நோக்கிப்

போவதைப் போல

நாங்கள் சிறைச்சாலைகளை நோக்கிப்

போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்

எமக்கு

இந்த உலகில் பெறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது..

கைவிலங்குகளைத் தவிர...?

உனது விசாரணையே 'கூண்டு'களில்

தொடங்கும் போது

தீர்ப்பு

சிறைச்சாலைகளில் முடிவதில்

வியப்பொன்றும் இல்லை.

நீ நீதிதேவனின் ஆலயமென்று

நம்பினேன் ஆனால்,

நீதி தேவனுக்கு நீ வெறும் 'தபால் நிலையம்' தான்!" (கறுப்பு மலர்கள் ப.32)

சாதிப் பாகுபாடு

பழைய சமுதாயத்தில் மக்கள் அவரவர் செய்யும் தொழில்களின் அடிப்படையில் வேறுபடுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். பின்னாளில் இது செய்தொழில் அடிப்படையில் சிதைவுற்றுப் பல்வேறு சாதிப் பிரிவுகளாக உருப்பெற்றது. பண்டைக்காலந்தொட்டு இன்றுவரை சாதிப்பாகுபாடுகளால் மக்களுக்கு நேரும் பிரச்சனைகள் சமுதாயத்தில் நிரம்பக் காணப்படுகின்றன. சமுதாயத்தில் தோன்றும் வன்முறைகளுக்குக் காரணம் சாதி வெறியே ஆகும். பழங்காலத்தில் தொழில் முறையினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாகுபாடுகள் இன்று பிறப்பினால் ஆனவையாகக் கருதப்படுகிறது.

தலித்தியம் தமிழ்க் கவிதைகளில் புதிய குரலாகத் தலித் இலக்கியம் ஒலிக்கிறது. தலித் இலக்கியம் பற்றி, 'தல' என்னும் சொல் மராத்திய மொழிச்சொல், மண்ணைக் குறித்தது. மண்ணில் வேர்பிடித்த பொருளைக் குறித்தது. இதன்படி மண்ணில் வேர்

கொண்ட மனிதர்களது இலக்கியமே தலித் இலக்கியமாகும். சாதி மோதல்கள் இல்லாத சமூகத்தை உருவாக்கத் தலித்தியம் உதவுகிறது. சமூக நீதியை முன்னிறுத்திய இட ஒதுக்கீட்டு கிளர்ச்சிகள், பொருளாதாரச் சமத்துவத்தை எதிர் நோக்கிய எழுச்சிகள் ஆகியவற்றைக் கருவாகக் கொண்டே தலித் இலக்கியங்கள் உருவாகி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நா.காமராசன் தலித் கவிதைக் களங்களிலும் இத்தகைய கருத்துகள் வெளிப்படுகின்றன.

சாதிப் பாகுபாடுகளினால் மக்களுக்குத் தீமைகளும் அவலங்களுமே மிகுதியாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சேரிக்கிராமமும் தபால்காரனின் மரணமும் என்ற கவிதையில்,

“மாசி பிறையடிக்கும்

ராத்திரிகள் சொல்லவேணும்

மசங்கலிலே விளையாடும்

மழைமேகம் சொல்லவேணும்

எழுத்துச் சமைக்காரர்

எங்க ஊரு தபால்காரர்

எழுத்துமங்கும் சாயங்காலம்

எமனோடு போனதென்ன?

தரை அழுகும் பறைச்சேறித்

தரைமெழுகவந்ததுரை

தரைக்குள்ளே போனதென்ன

தனித்தூக்கம் ஆனதென்ன?

நீண்டசையும் மருதாணி

நிழல் எழுதும் எழுத்தாணி

எழுத்தாணி சாய்ந்தபின்னால்

எங்கும் வெளியில் வெள்ளெழுத்து” (கறுப்பு மலர்கள் ப.47)

என்று சேரிமக்கள் பாதிப்புக்குள்ளான நிலையைக் காட்டுகிறார்.

முடிவுரை

இலக்கியத்தில் கருத்து என்பது இன்றியமையாத கூறாகும். சமூக நிகழ்வுகளையும், மனித உறவுகளையும் கற்பனை. உணர்ச்சி, உத்தி ஆகிய கூறுகளோடு தம் படைப்பில் கருத்து வளத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கவிதை இன்றைய சமத்துவம், படைப்பாளர்களால் நாட்டுப்பற்று, பகுத்தறிவு, பொதுவுடைமை ஆகிய மொழியுணர்வு, கருத்துருக்கள் பொதுநிலையில் பேசப்பட்டு வருகின்றன. நா.காமராசன் கவிதைகள் வறுமை, தன்னம்பிக்கை, சமூக அவலம், அரசியல் நிலை, சாதிப்பாகுபாடு ஆகிய சமூகம் சார்ந்த செய்திகளைக் கவிதைகளில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. பொன்மணி வைரமுத்து, சங்க இலக்கியத்தில் புதுக்கவிதைக் கூறுகள், சென்னை - 2002.
2. நா.காமராசன், கறுப்புமலர்கள், கவிதா பப்ளிகேசன்ஸ், பாண்டிபஜார், தி.நகர், சென்னை - 600 017, ஐந்தாம் பதிப்பு-2022.
3. மு.க. தமிழ்க் குடிமகன், பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகள், அறிவொளி பதிப்பகம், 238, வடக்கு மாசிவீதி, மதுரை, முதற்பதிப்பு ஆகஸ்ட் - 1986.
4. ஈ.வேரா, சுயமரியாதைத் திருமணம் ஏன்?, திராவிடர் கழக வெளியீடு, சென்னை - 1990.

